

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Eventyret om Euroland : Bryd båndene til EU : For velfærd uden forbehold

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [2000]

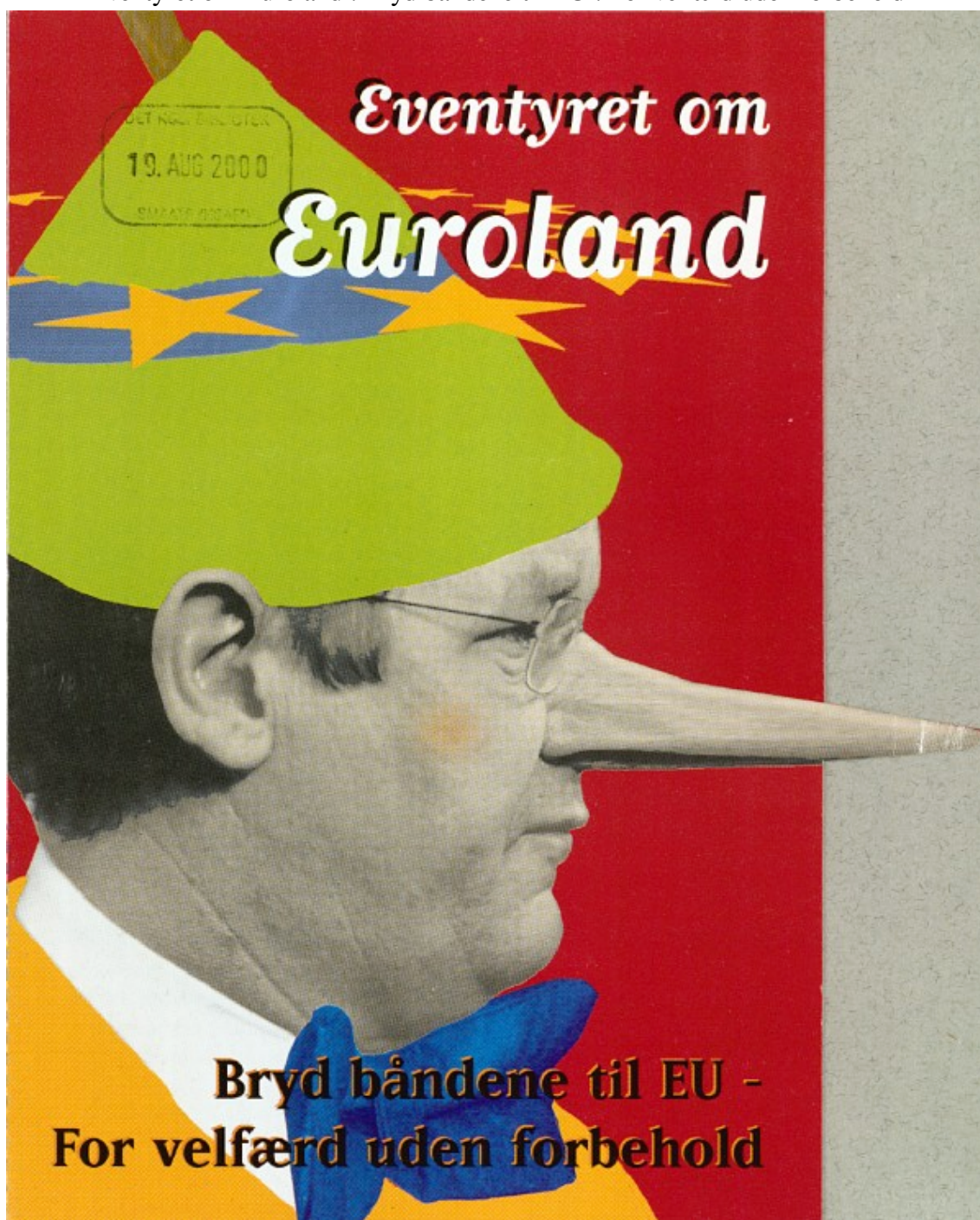
Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Der var engang et lille land, hvor folk havde gode erfaringer med at bestemme selv. De havde indrettet sig med folkepension, sygehuse, gode uddannelser og andre velfærdsordninger. Men nu gik det tilbage. Nedsikringer, ventelister og udliciteringer hørte til dagens orden. Det gik på EU-melodien: Tilpas og harmoniser.

Derfor blev de også så forbeholdne, når talen faldt på at overlade flere beslutninger til kommissærer med særlige planer — langt væk fra almindelige menneskers dagligdag. De var ikke vilde med at skifte krone ud med euro. For slet ikke at tale om at få EU-militær og EU-politi.

Sæt hælene i! Ikke mere Union i Europa, sagde folk til hinanden. Som sagt, så gjort. Den 2. juni 1992 blev siden husket som »Store nej-dag«.

Pølseknæbet

Vi må respektere folkets stemme, lød det i rad og række fra hele koret af EU-vilde ministre, politikere og erhvervsledere. De var så skuffede over det træge og trælse folk, der ikke kunne se meningen med **det nye store Euroland**.

Vi må vinde tid og få folk på andre tanker, sagde de ansvarlige til hinanden og lagde ansigterne i alvorlige og troværdige folder. Vi bruger det gamle pølseknæb: en skive ad gangen.

Når retten til at bestemme selv slippes bid for bid, så syner det ikke af noget!

De skal for en stund slippe for det, de ikke kan li'!

De skal få fire forbehold, ska' de!

Mens de sagde det, voksede deres næser umærkeligt.

Det tog folk så til takke med. De fleste vidste dog godt, at det kun var en stakket frist, før der igen skulle sælges ud.

Der er ingen bånd, der binder mig...

På den tid blev landet regeret af en sangglad statsminister. Han ville ha' alle til at nynne med på strofen: »Der er ingen bånd, der binder mig...«. Hele regeringen stemte i. Med sang på læben bli'r det lettere at danse efter EU-piben!

Hele landet skal synge med ens stemme om ens mønt, ens økonomi og ens politik!

Folk brød sig ikke om melodien. De kunne godt mærke, at landet blev viklet mere og mere ind i et ual af EU-bånd og bestemmelser, mens alle »dem der vil sidde med ved bordet« sang for deres syge moster.

Euro-Slaraffenland

Kom med til Euro-Slaraffenland! For hver krone vil der vokse træer med både 1000 og 2000 euroer, gjaldede det ud over hver en markedsplads. Det lød flot, men folk vidste godt, at penge ikke hænger på træerne.

Slet ikke på Efterlønstræet og Dagpengetræet, der så meget visne ud.

Folkepensionistræet peb: »Jeg bliver snart hevet op med rode!«

»Ikke i min tid«, sagde statsministeren, »det garanterer jeg for!« Og så vidste alle, hvad klokken var slået.

I Bondefangerbyen Bruxelles dansede de samtidig om guldkalven.

Honorarerne nåede nye højder for hver dag, der gik.

Flere og flere begyndte at ane uråd.

ØMU - oh ve, oh skræk!

Det var som at se ind i gabet på en forslugen haj. Hajen, der gik under kæle-navnet ØMU, fik aldrig nok. Den satte tænderne i alt. Regeringerne fik ordre om at holde lønninger, inflation og statens udgifter på lavt blus.

Dybt nede fra hajens hals lød det: Mere marked eller krig! Velfærd hen til Springforbil!

Derfor måtte folk efter folk aflevere deres husholdnings veltjente redskaber. Den Store Husholdningsbank i Pengemagtsbyen Frankfurt fik ret til at bestemme det hele, uden at nogen kunne bestemme over den. Det var nu helt slut med at bestemme rente og valuta selv.

Det kneb ikke på advarsler mod at brygge videre på retten. Den hed Euro à la ensret og lignede ruskomsnusk. Først fælles husholdning og fælles mønt. Så op i den sorte gryde med alle de andre ingredienser: Lidt skat, lidt socialt, lidt finanser...

Lang næse eller begmand

På bunden af sjælen var Statsministeren i tvivl. Det var ikke lutter lagkage at pantsætte landets uafhængighed og afvikle dets velfærd. Pludselig hørte han stemmer:
Rul Unionen tilbage!
Mennesket før markedet!
EU-Matadorspil er ikke noget for os!
Samarbejde og handel med hele den brogede verden!
Frit samarbejde om fælles anliggender.

For hans indre blik stod det skrevet med store bogstaver:
**NOK RÅDE SELV, MEN IKKE VÆRE OS SELV NOK!
VERDEN ER STØRRE END EU!**

Folk er vist på vej til at gi' dig en begmand, hviskede statsministeren ved sig selv og råbte pludselig, så alle ku' høre det:

Bryd båndene til EU. Velfærd uden forbehold.

Lad folk få ret og ansvar!

Længe leve det frie samarbejde mellem lande og folk!

Sådan gik det til, at statsministeren vandt folkets kærlighed. En livgivende varme strømmede i hele kroppen. Han følte sig som et rigtigt levende menneske med den nydeligste næse, nogen politiker har fået.

Hvor var jeg dog fjollet, dengang jeg var sådan en leddedukke, sagde han tit til sig selv siden hen.

Eks-Skolens Trykkeri

Sig nej til ØMU'en

Jeg vil gerne have tilsendt materiale om Enhedslisten
Jeg vil gerne være medlem af Enhedslisten
Jeg vil gerne prøve ugeavisen »Socialisten«
(tilbud: 2 mdr. 50 kr.)

Navn:

Adresse:

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Enhedslisten

De Rød-Grønne

Stuðiestræde 24.1

+++0533+++

1045 København K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk